

DE CE? - 2

Vă mulțumesc. Să ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune.

Tată ceresc, în seara aceasta ne apropiem de tronul îndurării Tale în Numele atotsuficient al Domnului Isus, cu asigurarea că ne va da ceea ce vom cere în rugăciunile noastre.

Mai întâi Îți cerem iertare pentru păcatele noastre și ale oamenilor, și Te rugăm să lași în continuare binecuvântările Tale printre noi, ca Numele Tău să fie slăvit.

Binecuvântează cuvintele spuse prin cântări și prin predică sau mărturie și tot ce se va mai face, vindecă bolnavii, salvează-i pe cei pierduți, dă Duhul Sfânt celor ce însetează după El și fă să-și amintească multă vreme de seara aceasta din pricina prezenței Tale., fiindcă Îți cerem aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Vă puteți așeza.

Ieri dimineață, am spus la dejun că eu întârzii întotdeauna. Nu demult am predicat la biserica fraților uniți și am ajuns cu o oră mai târziu, iar păstorul de acolo a spus: „Vi-l prezint pe întârziatul domn Branham.”

„Ei bine, am spus eu, întotdeauna am fost mai întârziat. Mama spunea că m-am născut la nouă luni, dar arătam de parcă nu am avut timp destul fiindcă am cântărit doar două kilograme

și două sute șaiszeci de grame. Când m-am căsătorit, ea m-a așteptat cam o oră. Am ținut totul pe loc până când am rezolvat problema unuia din spital, și apoi am venit. Următorul lucru ar fi să întârzii la înmormântarea mea. N-aș vrea să vină prea devreme pentru că aș vrea să mai stau aici ca să-L slujesc pe Domnul.”

Este bine să fiu în seara aceasta aici și să am parte de o audiență ca aceasta. Cei care locuiesc lângă Los Angeles, știu că mâine dimineață este dejunul oamenilor de afaceri creștini. Dacă bine știu, se va ține la Clifton și sper să ajung și eu mâine dimineață.

Am auzit că fratele Shakarian a fost destul de bolnav. El va veni? Ei, atunci este foarte bine. Fratele Demos Shakarian este un prieten și un frate bun pentru mine. Am auzit că a fost puțin bolnav, dar nu am știut că a fost atât de grav. A fost epuizat. Cu doi ani în urmă i-am spus că ar fi bine să se odihnească puțin, să o lase mai moale, dar el a replicat: „Întâi pune tu în practică ce spui!” Și așa...

Îmi amintesc de Raymond Richey când am fost la biserica de la Long Beach. Urma să intrăm în auditoriu, iar prietenul meu Raymond a avut o prăbușire nervoasă și m-a apucat de cracul pantalonului. Tocmai se întorsese din Coreea și era într-o stare groaznică. El mi-a spus: „Frate Branham, nu mai continua așa!” Raymond a mers puțin prea departe, știți voi. El mi-a spus: „Te sinucizi dacă mai continui așa. Uită-te în ce stare am ajuns eu.”

Am trecut prin toate aceste situații, așa că știu ce înseamnă aceasta. Și când văd câte mai trebuie făcute... Mi se pare că nu am timp suficient să le fac pe toate, iar aceasta mă face nervos. Nădăjduiesc că Domnul mă va ierta și râvna mea nu o va lua înaintea înțelepciunii. El să-mi dea înțelepciune să știu cum să-mi folosesc râvna.

Mă bucur că sunt din nou aici, cu voi, fraților. Este atât de plăcută audiența de aici! Îmi place să văd aceste adunări în care toți par o inimă și o simțire, și parcă se poate întâmpla orice. Îi sunt recunoscător Domnului pentru că așa au fost ultimele adunări; și cât timp continuă așa, simt că pot înainta. Dar când sunt schimburi de focuri, este rău, știți voi, atunci nu este unitate și... Dar aici este o mare frățietate și îi mulțumesc Domnului pentru aceasta. Fie ca Domnul să continue lucrul acesta.

Noi ne dăm seama că acum nu mai avem poleiala adunărilor de la început. De obicei, potrivit istoriei, o trezire care se ridică ține cam trei ani. Un predicator dă ce este mai bun cam trei ani, după care trăiește din reputația pe care și-a făcut-o în acești trei ani. Eu mă bucur că în ceea ce mă privește, mi-am pus inima pe Cuvânt și astfel pot trăi prin Cuvânt.

Eu cred această Biblie binecuvântată; cred că este lucrul cel mai măreț; cred că este Dumnezeu. Cuvântul este Dumnezeu în formă de literă. Și când vine Duhul Sfânt și îl însuflețește, îl aduce la viață.

Știți că avem multe interviuri. Astfel când am plecat de acasă, avem o listă cu trei sute de interviuri. Noi intrăm cu oamenii înăuntru, tragem perdelele jos, și stăm acolo și ne rugăm până când Domnul ne descoperă prin vedenii ce să facem. Noi știm că Cuvântul Domnului ne vorbește și ne descoperă programul, dar uneori, în viața unei persoane sunt lucruri cu care nu știe ce să facă, iar atunci stăm înaintea Domnului până primim răspuns. De aceea facem aceste interviuri. Unii oameni pot aștepta și patru sau cinci ani până să intre la aceste interviuri.

Ieri sau azi

dimineață am vorbit despre Lumina strălucitoare din zilele din urmă. Eu m-am abținut să vorbesc, deoarece sunt aici ca să mă rog pentru bolnavi și să pun umărul împreună cu frații, ca să tragem năvodul afară.

Dar eu cred cu adevărat că trăim în zilele din urmă. Aș vrea să iau un grup ca acesta, unit într-un duh și cu o inimă, să avem două sau trei săptămâni de servicii, dimineața, după-amiaza și seara, și să venim cu Biblia așa cum o vedem.

Sunt atât de recunoscător! Aici lângă mine este un intelectual grec, iar ieri am fost împreună. Tatăl lui este un predicator renumit în Grecia, iar el înregistrează benzile. El mi-a zis: „Frate Branham, am crezut că ești un învățat grec.”

„Eu nu știu bine nici engleza, să nu mai vorbesc de greacă din care nu știu nici un cuvânt.”

„Dar adunând subiectele, pronumele și toate celelalte lucruri din învățătura ta, pot să trag o linie, fiindcă se împart perfect și se potrivesc exact cu greaca.”

Mă bucur să aud aceasta, pentru că în tot ce spun încerc să mă las călăuzit întotdeauna de Duhul Sfânt, iar dacă ar spune ceva contrar cu Biblia, nu aș crede. N-aș crede că este Duhul Sfânt, pentru că El stă întotdeauna pe Biblie.”

Cred că azi dimineață am vorbit despre femeia aceea rău famată de la fântâna din Sihar, care L-a văzut pe Domnul Isus.

Eu am o învățătură
mai ciudată, iar dacă nu se potrivește cu a voastră, faceți la fel ca atunci
când mâncați pui fripți la voi acasă. Mie îmi plac puii fripți, iar dacă găsesc
un os nu arunc tot puiul, ci arunc osul și continui să mănânc puiul. Așa să
faceți și voi.

Eu cred că numele
Bisericii a fost scris în Cartea Vieții Mielului înainte de întemeierea lumii,
pentru că Dumnezeu cel infinit a văzut-o prin cunoștința Sa mai dinainte.

Știu că acesta este
un subiect deschis, dar eu nu cred așa cum cred mulți, ci cred că prin
cunoștința Sa mai dinainte, Dumnezeu a putut să cunoască sfârșitul înainte
începutului fiindcă este infinit.

Chiar dacă sunt parte
din acea Biserică, și nădăjduiesc că sunt, eu caut mântuirea cu teamă și cu
cutremur și stau numai pe Cuvânt.

Nu este un cuvânt
prea bun, însă când sămânța hotărâtă mai dinainte din acea femeie, care a
crezut, a observat... Deși era în starea aceea păcătoasă, ea aștepta venirea lui
Mesia. Rânduiala bisericii din vremea aceea era aproape la fel ca cea a
bisericii de astăzi. Deși avea acel fel de trăire, femeia a observat că acei
prețiși religioși nu erau decât o grămadă de fățarnici; și nu spun aceasta ca
o batjocură, ci o fac cu toată sinceritatea și din dragoste pentru toți.

Când a spus: „Nu se
cuvine ca Tu, care ești evreu, să ceri așa ceva de la o samariteană, fiindcă
noi nu avem nimic unii cu alții,” ea aștepta răspunsul aceluia Om.

Și El i-a zis: „Dacă ai ști cu Cine stai de vorbă, tu Mi-ai cere să-ți dau să bei.” Apoi i-a zis: „Du-te și adu-l pe bărbatul tău.”

„Nu am bărbat,” a răspuns ea.

„Bine zici că n-ai bărbat, pentru că cinci bărbați ai avut și cel cu care ești acum, nu este bărbatul tău.”

Priviți! Acolo era acea sămânță hotărâtă mai dinainte: *„Tot ce-Mi dă Tatăl va ajunge la Mine,”* și: *„Nimeni nu poate veni la Mine dacă nu-l atrage Tatăl.”* (Ioan 4.10,16-18; 6.37,44).

Când Lumina a strălucit peste sămânța aceea hotărâtă mai dinainte... Nu ca intelectualii aceia care stăteau acolo și criticau, și care credeau că sunt din grupul ales, dar nu erau. Ei L-au numit Beelzebul, dar când Lumina a întâlnit acea sămânță, ea a spus: *„Doamne, văd că ești proroc. Noi știm că atunci când va veni Mesia, El va face aceste lucruri.”*

Și El i-a răspuns: *„Eu, Cel ce vorbesc cu tine, sunt Acela.”* O, aceasta a fost tot! Înțelegeți? *„Tot ce-Mi dă Tatăl va ajunge la Mine.”* Noi semănăm doar sămânța. Dumnezeu le împrăștie unde vrea. Astfel, unele cad pe marginea drumului; altele cad între spini și sunt înăbușite de ei, iar altele car în pământ bun. Eu nu știu unde sunt ele; noi doar semănăm.

Mulțumesc. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Acum haideți să

citim Cuvântul, fiindcă vreau să aduc o mică învățătură. Dacă va fi cu voia Domnului, duminică după-amiază aş vrea să aduc un mesaj micuţ pentru biserică.

Este frumos din partea fraţilor care mi-au trimis o scrisoare în care spuneau: „Frate Branham, noi îţi predăm amvonul, aşa că predică tot ce ai pe inimă.” Mai mare libertate decât aceasta, nu aş putea să am. Sunt foarte recunoscător pentru grupul acesta de fraţi lucrători şi păstori.

Mulţi predicatori sunt suspicioşi pentru că au acest drept. Ei sunt păstori şi vor să ştie ce mănâncă turma lor. Aşa este. Şi ar trebui să ştie.

Un om care are demnitate şi onoare nu va face nimic prin care să rănească pe cineva şi nici turma lui. Păstorul va încerca întotdeauna să dea vitamine turmei sale. Astfel, poate Domnul ne va da nişte vitamine din cuvintele acestea pe care le-aţi auzit de multe ori.

Haideţi să deschidem

Biblia la **2Împăraţi 1.1-18**, apoi vom citi şi din **Ieremia 8.22**:

2Împăraţi 1.1-18:

„Moab s-a răzvrătit împotriva lui Israel, după moartea lui Ahab.

Ahazia a căzut prin zăbrelele odăii lui de sus în Samaria şi s-a îmbolnăvit. A trimis nişte soli şi le-a zis: „Duceţi-vă şi întrebaţi pe Baal-Zebub, dumnezeul Ecronului, ca să ştiu dacă mă

voi vindeca de boala aceasta.”

Dar îngerul Domnului a zis lui Ilie,

Tișbitul: „Scoală-te, suie-te înaintea solilor împăratului Samariei și spune-le: „Oare nu este Dumnezeu în Israel, de vă duceți să întrebați pe Baal-Zebub, dumnezeul Ecronului?”

De aceea, așa vorbește Domnul: „Nu te vei mai da jos din patul în care te-ai suit, ci vei muri.” Și Ilie a plecat.

Solii s-au întors la Ahazia. Și el le-a zis: „Pentru ce v-ați întors?”

Ei i-au răspuns: „Un om s-a suit

înaintea noastră și ne-a zis: „Întoarceți-vă la împăratul care v-a trimis și spuneți-i:

Așa vorbește Domnul: «Oare nu este Dumnezeu în Israel, de trimiteți să întrebe

pe Baal-Zebub, dumnezeul Ecronului?» De aceea nu te vei mai da jos din patul în

care te-ai suit, ci vei muri.”

Ahazia le-a zis: „Ce înfățișare avea

omul acela care s-a suit înaintea voastră și v-a spus aceste cuvinte?”

Ei au răspuns: „Era un om îmbrăcat cu

o manta de păr și încins cu o curea la mijloc.” Și

Ahazia a zis: „Este Ilie, Tișbitul.”

A trimis la el pe o căpetenie de

cincizeci cu cei cincizeci de oameni ai lui. Căpetenia aceasta s-a suit la Ilie, care ședea pe vârful muntelui, și i-a zis: „Omule al lui Dumnezeu, împăratul a zis: „Coboară-te!””

Ilie a răspuns căpeteniei peste cincizeci: „Dacă sunt un om al lui Dumnezeu, să se coboare foc din cer și să te mistuie, pe tine și pe cei cincizeci de oameni ai tăi!” Și s-a coborât foc din cer și l-a mistuit pe el și pe cei cincizeci de oameni ai lui.

Ahazia a trimis din nou la el altă căpetenie peste cincizeci cu cei cincizeci de oameni ai lui. Căpetenia aceasta a luat cuvântul și a zis lui Ilie: „Omule al lui Dumnezeu, așa a zis împăratul: ‘Grăbește-te de te coboară!’”

Ilie le-a răspuns: „Dacă sunt un om al lui Dumnezeu, să se coboare foc din cer și să te mistuie, pe tine și pe cei cincizeci de oameni ai tăi!” Și s-a coborât foc din cer și l-a mistuit, pe el și pe cei cincizeci de oameni ai lui.

Ahazia a trimis din nou o a treia căpetenie peste cincizeci, împreună cu cei cincizeci de oameni ai săi. Această a treia căpetenie peste cincizeci s-a suit și, la sosire, și-a plecat genunchii înaintea lui Ilie și i-a zis rugându-l: „Omule al lui Dumnezeu, te rog, viața mea și viața acestor cincizeci de oameni, slujitorii tăi, să fie scumpă înaintea ta!

Iată, s-a coborât foc din cer și a mistuit pe cele dintâi două căpetenii peste cincizeci și pe cei cincizeci de

oameni ai lor, dar, acum, viața mea să fie scumpă înaintea ta!"

Îngerul Domnului a zis lui Ilie:

„Coboară-te împreună cu el, n-ai nicio frică de el.” Ilie s-a sculat și s-a coborât cu el la împărat.

El i-a zis: „Așa vorbește Domnul:

„Pentru că ai trimis soli să întrebe pe Baal-Zebub, dumnezeul Ecronului, ca și cum n-ar fi în Israel Dumnezeu al cărui cuvânt să-l poți întreba, nu te vei mai da jos din patul în care te-ai suit, ci vei muri.”

Ahazia a murit, după cuvântul

Domnului, rostit prin Ilie. Și în locul lui, a început să domnească Ioram, în al doilea an al lui Ioram, fiul lui Iosafat, împăratul lui Iuda, căci n-avea fiu.

Celelalte fapte ale lui Ahazia și ce a

făcut el nu sunt scrise oare în Cartea Cronicilor împăraților lui Israel?

În Ieremia 8.22 citim:

„Nu este niciun leac alinător în

Galaad? Nu este niciun doctor acolo? Pentru ce nu se face dar vindecarea ficei poporului meu?”

De aici aș vrea să iau un titlu foarte scurt:

„De ce?”

Sper că nu vorbesc prea tare. Inginerul de sunet să se ocupe de problemă dacă nu este în ordine. Ei au pus ceva în jurul gâtului meu... Pentru mine este în ordine, pentru că sunt răgușit.

Când Dumnezeu dă o cale de scăpare, iar oamenii o refuză, Dumnezeu pune întrebarea: „De ce?” Cred că are tot dreptul s-o facă. Dacă Dumnezeu face tot ce se poate pentru oameni, iar ei refuză ajutorul Lui, are dreptul să pună aceasta întrebare. Cred că așa va fi și la judecată. Când Dumnezeu a făcut totul pentru ca biserica să fie gata, iar oamenii au refuzat, El îi va întreba de ce nu L-au primit.

Noi am văzut că Ahazia era fiul lui Ahab și al Izabelei, deci venea dintr-o familie blestemată. Când vezi o familie care își crește copiii într-o atmosferă greșită, nu te poți aștepta la mare lucru de acolo.

Israel era un popor asemănător cu poporul acesta, și a făcut aceleași greșeli ca și poporul acesta. Noi am văzut că Israel a ieșit din Egipt, a alungat băștinașii din țară și a ocupat-o, iar noi am făcut la fel: am venit să găsim o oază, i-am alungat pe băștinași și le-am ocupat țara. Israel a primit trecere înaintea lui Dumnezeu, și noi credem că și părinții noștri pelerini au făcut la fel. Israel a avut oameni mari ca David, Solomon, Iosua, în timp ce noi am avut un Lincoln și alți oameni mari.

Spre final, pe tronul Israelului a ajuns un renegat, Ahab, care era un credincios de graniță, un membru căldicel al bisericii. Dar Ahab nu a fost chiar atât de rău ca nevasta lui. Ea a fost cea care îl manipula și orice voia el, ea obținea. Cred că nu trebuie să fiți foarte duhovnicești ca să înțelegeți despre ce vorbesc. Este vorba de sistemul din spatele ei, dar în timpul acela era un proroc, pe Ilie, un om temător de Dumnezeu.

Cred că și între voi... democrați care și-au vândut dreptul de întâi născut pentru politică și au făcut acel lucru rău. Dumnezeu să aibă milă de voi! Da, domnilor.

Odată, acest popor l-a cunoscut pe împăratul acela, dar l-a uitat. El s-a vândut deoarece biserica a devenit căldică și s-a îndepărtat de Dumnezeu. Exact. Dar mai bine nu mai spun nimic fiindcă am spus că nu voi predica despre aceasta. Să mergem mai departe, dar voi știți la ce mă gândesc.

Dacă observați, în aceeași zi, chiar înainte de a veni o plagă care a lovit țara, Dumnezeu a trimis un bărbat puternic și a dovedit.

După moartea lui Ahab, locul lui a fost luat de fiul său, Ahazia, care a domnit în Samaria. Într-o zi a căzut printre zăbrelele odăii lui de sus și s-a îmbolnăvit, dar în loc să urmeze calea părinților săi și să-L întrebe pe Domnul cu privire la boala sa, a trimis soli să-l întrebe pe Baal-Zebub, dumnezeul Ecronului.

Era ciudat ca un israelit să nu meargă la Dumnezeul care i-a adus în acea țară și le-a dat-o lor, și să se ducă la un idol; dar făcea aceasta fiindcă încerca să urmeze tendința aceluși timp, la fel ca mama și tatăl său.

Aceasta s-a întâmplat de multe ori și în bisericile de astăzi. Astfel, ne-am îndepărtat de aplicarea duhovnicească a principiilor pe care stă acest popor, și am ales politica și uniunea, un timp măreț și burți pline, mașini și case noi, și ne-am îndepărtat de adevăratele principii ale creștinismului. Este destul de rău că spun aceste lucruri, dar trebuie spuse. Noi trebuie să fim corecți, cinstiți și deschiși, și nu este nevoie de nici o

interpretare duhovnicească, fiindcă totul se petrece chiar înaintea ochilor tăi. Noi ne-am vândut dreptul de întâi născut, la fel ca ei, și vom secera ce am semănat.

Din trezirea care a străbătut țara, au mai rămas doar niște flăcări micuțe care abia mai mocnesc pe ici și pe colo. Noi nu vrem să credem aceasta, dar este adevărul. Așa este.

Noi ne-am dus și am semănat niște semințe denominaționale. Și ce am cules în locul Duhului Sfânt? O recoltă denominațională. Dacă am fi semănat Cuvântul lui Dumnezeu, am fi cules o Biserică a lui Dumnezeu, dar așa am căzut pe partea cealaltă.

Ploaia vine și aduce la suprafață viața seminței care a fost pusă în pământ. Așa este. Tot așa, Duhul Sfânt care scoate la suprafață Biserica Dumnezeului celui viu, scoate și buruienile, denominaționale. Puteți vedea ce ați semănat?

Voi spuneți: „Cu un milion mai mulți ca în '44,” și culegeți exact ce ați semănat. Întotdeauna va fi așa.

Și Israelul a cules ce a semănat. Astfel, în loc ca tânărul împărat să meargă să-L caute pe Dumnezeu care le-a dat acea țară frumoasă, a trimis soli să întrebe un idol popular din zilele acelea, pe Baal-Zebub, dumnezeul Ecronului. Era religia populară a aceluia timp și foarte puțini mai țineau făclia aprinsă.

Ilie era mare profet al aceluia timp, dar Ahazia a uitat de el; nici nu i-a păsat de el, deși i-ar fi spus imediat unde stă; n-a vrut să știe adevărul, și a preferat s-o ia în direcția cealaltă, fără să realizeze că va secera ce a semănat. Exact. Aceasta este legea naturii și a

Duhului. Cu siguranță că așa este.

Dar vedeți, Dumnezeu Își descoperă tainele, prorocilor Săi. Așa spune Biblia prin Amos: „Nu, Domnul, Dumnezeu, nu face nimic fără să-Și descopere taina Sa slujitorilor Săi proroci.” (Amos 3.7).

Astfel, solii aceia s-au dus să se întâlnească cu preoții ca să afle despre starea împăratului lor și cum poate să scape... Ei n-au vrut să ia calea Cuvântului lui Dumnezeu, să se alinieze cu calea dată de Dumnezeu pentru a face lucrurile. Voiau să trăiască cum voiau și să pară totuși religioși.

Așa a ajuns și poporul acesta astăzi. Nu vrea să se alinieze cu Dumnezeu, ci vrea să trăiască cum vrea dar să fie religios. Cu alte cuvinte, alege calea cea mai ușoară.

Deci ei aveau un alt braț de care să se spijine și nu mai aveau nevoie de IaHVeH. Nu mai voiau calea aceea strictă, ci voia să trăiască după poftele lor și după moda lor, și să fie totuși religioși. Dar a ieșit din peșteră un om sălbatic și păros, înfășurat într-o piele, dar sub acea piele bătea o inimă în care locuia Dumnezeu.

Domnul i-a spus: „Ilie, scoală-te și du-te înaintea lor.” Oh, ceea ce ne trebuie astăzi este încă un Ilie care să nu se teamă să spună adevărul. El s-a dus înaintea lor cu o piele de animal înfășurată peste coapse și cu fața acoperită de păr. Cred că nu făcea baie în fiecare seară, nu folosea furculița și cuțitul și nu strălucea ca noi la Hollywood, dar cu toate acestea Dumnezeu era cu el. Dumnezeu era cu el. Noi ne stresăm atât de mult pentru obiceiurile timpului.

Observați! El i-a așteptat pe acei soli în

drum și le-a zis: „Nu mai este Dumnezeu în Israel? Nu mai este nici un proroc? Care este motivul, de ce mergeți acolo?”

O, acolo era un Dumnezeu viu și un proroc, dar era vorba de încăpățânarea împăratului. El nu voia să se alinieze cu Dumnezeu și cu prorocul Lui și căuta o cale mai ușoară. Dar prorocul le-a zis: „*Oare nu este Dumnezeu în Israel, de vă duceți să întrebați pe Baal-Zebub, dumnezeul Ecronului? Nu aveți pe cine să întrebați în Israel?*”

Mă întreb unde căutăm noi astăzi mângâierea?

Ne refugiem în vacanțe. Oamenii merg în vacanțe și se îmbată, deși sunt învățători de școală duminicală, membri ai bisericii, membri ai corului. Merg acolo și se îmbată, joacă jocuri de noroc și trăiesc cum vor, deși aparțin de cele mai mari biserici din oraș, iar unii dintre ei sunt în sistemul ecleziastic care conduce această țară.

Și ne întrebăm, de ce? De ce nu vor să vină?

Deoarece caută doar plăceri. Ei doresc pace, dar o înlocuiesc. Diavolul înlocuiește adevărata experiență a umplerii cu Duhul Sfânt, care aduce pace, bucurie și odihnă, cu lucrurile lui murdare.

Ei iubesc plăcerile lumii mai mult decât

Împărăția lui Dumnezeu, iar viețile lor dovedesc aceasta. Acesta este adevărul. Trăirea lor o dovedește. Se pare că nu mai este nici o deosebire între credincioși și necredincioși. Stați numai de vorbă cu ei și veți vedea că se poartă la fel ca restul lumii, și vă spun aceleași glume murdare.

Eu am locuit peste drum de parohia unei mari

grupări creștine, sau mai bine zis, spuneau că sunt creștini, fiindcă în fiecare sâmbătă seara, la etajul clădirii era mare petrecere. Așa ceva nu ai mai auzit! Petrecere cu muzică tare, cu twist, rock, boogie-woogie și alte lucruri murdare, iar duminică dimineața se duc la biserică cu fețele pioase.

Frate, când Duhul Sfânt vine în viața unui om, viața aceea este schimbată din cap până în picioare. Partea tristă este că aceste lucruri se strecoară în organizațiile pentecostale. Se strecoară înăuntru fiindcă întotdeauna a fost așa.

Când Israel a văzut că celelalte popoare aveau un împărat, au vrut să fie și ei ca celelalte popoare. Atunci bătrânul proroc Samuel le-a zis: „Voi sunteți un popor deosebit, nu trebuie să fiți ca ei. Împăratul vostru este Dumnezeu, de ce vreți să fiți ca ei? V-am spus vreodată ceva în Numele Domnului și nu s-a împlinit? V-am cerut bani sau alte beneficii ca să ridicăm clădiri impunătoare și monumente?” Desigur, ei au recunoscut că nu, așa că el le-a spus: „Atunci ascultați-mă!” El avea Cuvântul Domnului. Oamenii au trebuit să admită că totul s-a împlinit întocmai cum a spus El, dar cu toate acestea au vrut să fie ca restul lumii.

Așa este și astăzi. Biserica încearcă să se ia după celelalte biserici, însă calea lui Hristos este singura cale după care trebuie să ne luăm. Așa este.

Dar ei nu au vrut; nu au vrut Mesajul. Cum era dacă împăratul s-ar fi smerit, dacă s-ar fi dus înaintea lui Dumnezeu și s-ar fi căit? Eu cred că ar fi trăit; cred că Ilie ar fi venit la el cu Cuvântul Domnului și ar fi trăit. Dar și-a împietrit inima și nu a ascultat de Domnul.

Îngerul Domnului i-a zis lui Ilie: „*Oare nu este Dumnezeu în Israel? Oare nu este nici un proroc?*” Ei aveau un Dumnezeu viu și aveau și un proroc, dar împăratul nu îl dorea. La fel este și astăzi.

Este ca un pacient care stă la ușa doctorului fiindcă este prea încăpățânat ca să intre și să ia doctoria dată de doctor.

Doctorul îi spune: „Am remediul pentru afecțiunea ta!”, dar el este prea încăpățânat ca să intre și s-o ia. Acesta este un lucru periculos. Omul poate muri fiindcă stă acolo la ușă, și nu vrea să intre deși leacul este înăuntru. Vedeți? Este prea încăpățânat.

Deci nu poți da vina pe doctor și nici pe leac, fiindcă omul este de vină. El este vinovatul. Așa este și astăzi. Oamenii stau în biserică și ascultă Evanghelia curată și puternică a Duhului Sfânt, și văd manifestarea puterii Duhului lui Hristos, dar cu toate acestea mor în păcat; însă nu fiindcă nu este leac, nu fiindcă nu este doctor, ci fiindcă sunt prea încăpățânați să ia leacul, și se împotrivesc și încearcă să meargă pe calea lumii, pierind într-o răscoală ca a lui Core.

Voi știți ce a făcut Core. Întotdeauna liderii sunt cei care îi bagă pe oameni în încurcătură și de aceea mulți au pierit în răscoala lui Core. Sigur că da.

Nu da vina pe doctor și nici pe medicament, ci dă vina pe tine. Dacă doctorul are medicamentul și îl are din belșug, și te invită să-ți dea, iar tu nu vrei, nu este vina doctorului pentru ceea ce ți se va întâmpla. Nu este nici vina medicamentului, ci este vina ta, fiindcă nu vrei să vii să-l iei. Așa este.

Oamenii stau în biserică și mor pe bancă, fără să-L cunoască pe Dumnezeu, fără să primească Duhul Sfânt, fiindcă cred că nu trebuie să renunțe la lucrurile lumii. Se mulțumesc să știe că aparțin unei biserici mari, care are un renume sau un prestigiu mare.

V-ați gândit vreodată că pe calea Domnului merg puțini și că aceia sunt disprețuiți și respinși fiindcă nu sunt din lume? Ei sunt de la Dumnezeu, sunt un popor ciudat, o preoție împărătească, ce aduce jertfe duhovnicești care sunt roada buzelor lor care aduc laude lui Dumnezeu.

Amin.

Doctoria medicului... Mai demult, ei nu aveau leacuri pentru boli ca variola, așa că mii de oameni mureau din cauza ei. Nu aveau leacuri pentru difterie și mii de oameni mureau din pricina difteriei, fiindcă nu erau medicamente împotriva ei.

Dar cum ajunge doctorul să aibă aceste remedii? Ei pun împreună o mulțime de remedii: puțină otravă, puțin antibiotic, și le combină după o anumită formulă. Apoi iau un cobai și îi administrează medicamentul obținut. Dacă cobaiul supraviețuiește, ți-l dă și ție. Aceste medicamente au scopul să omoare boala din corpul tău. O anumită cantitate de otravă și o anumită cantitate de antibiotic. Prea multă otravă te va omorî și prea puțin antibiotic nu-ți va folosi la nimic, ceea ce înseamnă că trebuie să fie o formulă echilibrată.

Unele medicamente pe care ți le prescrie... De exemplu penicilina, care este considerată una din cele mai mari descoperiri... Ei cred că este o descoperire, dar când am fost în Africa de Sud, i-am văzut pe băștinașii de acolo cum au tratat o rană veche de la picior. Ei au luat de sub un copac ceva ce semăna cu o portocală și au frecat cu ea rana aceea. Ei fac acest lucru se sute și sute de ani și se fac bine. Ce este aceasta? Penicilina. Sigur că da. Deci, oamenii cred că sunt deștepți, dar hotențoții din Africa au cunoscut acest remediu de mii de ani. Vedeți? Dumnezeu le-a arătat cum să-și poarte de grijă, dar noi credem că suntem deștepți și că am descoperit-o.

Dar chiar și penicilina poate omorî pacientul dacă este administrată în supradoză. Vedeți? Pe unii îi ajută, iar pe alții nu. Și aici se ridică o întrebare.

Ei spun că ucigașul numărul unu este boala de inimă, dar eu sunt de altă părere. Nu boala de inimă este ucigașul numărul unu,

ci boala păcatului. Acesta este ucigașul: păcatul. Așa este. Păcatul este cel care ucide cei mai mulți oameni, nu boala de inimă.

Foarte mulți oameni spun: „Sunt nevoit să păcătuiesc, fiindcă trebuie să fumez.” Femeile spun: „Trebuie să-mi tai părul. Nu găsesc altfel de haine, deci trebuie să port ce găsesc,” etc. Știți ce fac prin aceasta? Își caută scuze. Și știți de ce fac aceasta? Pentru că nu au încercat Antidotul lui Dumnezeu. Dacă L-ar încerca, ar fi vindecați. Așa este. Dar ei refuză Antidotul dat de Dumnezeu, fără să-L încerce măcar.

Dar când Duhul lui Dumnezeu este în tine, El Se aliniază cu Cuvântul lui Dumnezeu. Dar dacă respingi Cuvântul, dovedești că nu ai primit Injecția corespunzătoare. Aceasta este tot. Tu nu ești vaccinat și păcatul este încă la ușă: necredința în Cuvânt. Deci, este necesar Antidotul lui Dumnezeu care omoară păcatul, ucigașul numărul unu. Da, așa este. Păcatul ucide cei mai mulți oameni.

Deci știm că păcatul ucide și știm că există un Antidot pe care oamenii refuză să-l primească, pentru că nu le place. Nu le place gândul nașterii din nou.

Noi știm că orice naștere este o murdărie, fie că are loc într-o cocină de porci sau într-o cameră de spital frumos decorată. Orice naștere este o murdărie, iar nașterea din nou este la fel. Este o murdărie. Așa este. Te face să plângi și să te porți ciudat, ca și cum ai fi în cea mai groaznică stare de când ești, dar îți face bine.

Isus a spus: *„Adevărat, adevărat vă spun că, dacă grăuntele de grâu care a căzut pe pământ nu moare, rămâne singur, dar dacă moare, aduce multă roadă.”* (Ioan 12.24). Oamenii nu vor să moară, ci vor să trăiască

În lume și în același timp să fie religioși. Astfel, acceptă o concepție intelectuală despre aceasta, dar sunt încă morți în păcat și în nelegiuire. Vedeți? Aceasta îi face pe oameni să se comporte așa cum se comportă, fiindcă viața lor este dominată de duhul din ei.

Tu spui: „Și alți oameni fac așa.” Ei bine, voi nu sunteți ca ceilalți oameni; voi sunteți morți și viața voastră este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu și pecetluită cu Duhul Sfânt. Vedeți, voi nu ați încercat Antidotul; totul este numai din cauză că oamenii nu vor să-l încerce.

Voi trebuie să muriți și să putreziți. Aceasta este problema oamenilor: în loc să meargă la altar și să facă aceasta, vor doar niște senzații, sar și dau mâna cu predicatorul, se duc și acceptă vreo dogmă sau crez pe care îl recită și spun: „Eu aparțin la cutare sau la cutare...”

Dacă îi întrebi: „Ești creștin?” îți răspund: „Sunt cutare sau cutare...”

Un creștin trebuie să fie ca și Hristos, iar a fi ca și Hristos înseamnă să crezi Cuvântul. Dacă nu credeți Cuvântul, nu puteți fi ca și Hristos. Cum poți să spui că ești creștin și să respingi jumătate din Cuvânt? Dacă Duhul Sfânt a scris Cuvântul, trebuie să Îl și confirme. Și Duhul Sfânt este Cuvântul, iar Cuvântul care locuiește în voi, aduce făgăduințele lui Dumnezeu la fiecare credincios. „Amin” înseamnă „Așa să fie.” Eu cred aceasta din toată inima. Este Cuvântul Dumnezeului celui viu. Amin.

Ei nu vor să moară și au înlocuit nașterea din nou cu altceva. Dacă nu iei Cuvântul lui Dumnezeu, diavolul îți aduce cuvântul lui. Vedeți? Aici a căzut omenirea prima dată, fiindcă a pus la îndoială un singur Cuvânt al lui Dumnezeu.

Dumnezeu Și-a întărit oștirea cu ce este mai bun. Noi avem spioni în Anglia, iar Anglia are spioni aici, dar cu toate acestea suntem prieteni. Noi avem spioni peste tot în lume, iar ei urmăresc să vadă ce arme noi sunt, ce noutăți... Apoi, spionii se întorc în țările lor și încearcă să găsească ceva cu care să contraatace, să fie pregătiți pentru război. Întotdeauna a fost un fel de război între diavol și Dumnezeu. Întotdeauna.

Ei descoperă în fiecare an ceva nou. Astfel, vechile avioane pe care le-au folosit, vechile A-38, au fost puse deoparte, iar acum folosesc avioanele cu reacție. Vechile Springfield nu mai sunt bune, pentru că acum au altfel de arme. Chiar și trenurile cu aburi au fost înlocuite cu altfel de trenuri. Vedeți? Ei caută tot timpul ceva nou, iar acum sapă în pământ ca să scape de bomba atomică, ceva nou.

Dumnezeu i-a dat oștirii Sale ce este mai bun, la început, și nu trebuie să schimbe aceasta pentru că, așa cum am spus și aseară, prima Lui hotărâre este cea mai bună și mai sigură. El a dat poporului Său Cuvântul, dar Satan a adus argumente, a argumentat tot timpul împotriva Cuvântului lui Dumnezeu, și aceasta face și astăzi. El încearcă să aducă tot felul de argumente și spune: „Acestea sunt motivele pentru care ar trebui să faci așa. Ce nevoie mai este de vindecarea divină când avem medici buni? Avem o mulțime de membri, așa că la ce ne mai trebuie Duhul Sfânt?”

Ei sunt morți în păcat și în fărădelege și nu știu nimic despre puterea Duhului Sfânt, de aceea argumentează tot timpul și spun că oamenii care au Duhul Sfânt sunt instabili mintal și emoționați.

Aceasta îmi amintește de un necredincios care ținea un discurs și spunea că nu există Dumnezeu.

La un moment dat, un fermier îmbrăcat în salopetă și nebărbierit, a mers în față și a început să curețe un măr.

Necredinciosul l-a întrebat: „Ce vrei, prostule?”

„Vreau să te întreb ceva,” a răspuns fermierul.

„Ce vrei să mă
întrebi?”

Omul a curățat tot mărul, apoi a mușcat din el și a zis:
„la spune-mi, mărul acesta este dulce sau acru?”

„De unde să știu dacă nu l-am gustat?” a replicat
necredinciosul.

„Așa m-am gândit și eu.” Și toată audiența a început să
râdă de necredinciosul de pe platformă.

De ce? Pentru că el nu a gustat niciodată din Duhul lui
Dumnezeu, nu l-a încercat. El nu a luat Antidotul din puterea lui Dumnezeu care
să-l ferească de orice necredință față de Cuvântul lui Dumnezeu. Aleluia!

Adevăratul Duh Sfânt va întări fiecare Cuvânt cu „Amin.”
El nu va spune niciodată: „Zilele minunilor au trecut. Nu există aceasta sau
cealaltă. Noi nu mai trebuie să facem aceasta sau aceea.”

Duhul Sfânt va spune „Amin” la fiecare Cuvânt spus de
Dumnezeu. Fiecare propoziție, fiecare Cuvânt și fiecare verset din Biblie este
punctat cu „Amin.”

Nașterea din nou aduce o murdărie, dar odată cu ea vine o viață nouă. Sămânța trebuie să putrezească, fiindcă numai așa iese din ea o viață nouă. Păcătosul trebuie să moară și să putrezească față de ideile lui; viața lui personală trebuie să putrezească și să iasă o viață nouă. Este o murdărie, dar este o murdărie benefică, fiindcă aduce o viață nouă.

De aceasta are nevoie biserica astăzi. Dar ei trec peste aceasta cu învățătura lor și cu celelalte lucruri, încercând să scape de moartea față de ei înșiși, fiindcă vor să trăiască numai pentru sine. Cine trăiește pentru el însuși, trăiește pentru diavolul, dar cine se neagă pe sine însuși, va deveni o făptură nouă și Viața lui va fi găsită în Hristos.

Noi am văzut cum au descoperit acele medicamente. După cum am spus, ei au avut o formulă și au încercat-o pe cobai. Dar nu toți au natura unui cobai, de aceea pe unii, tratamentul îi va ajuta, dar pe alții îi va ucide. Noi știm aceasta.

Dumnezeu a avut dintotdeauna un Antidot foarte bun. Mai întâi a fost adus prin oi și capre, însă a venit vremea când Antidotul Lui a fost perfecționat. Dar nu L-a administrat unui cobai, ci L-a luat El însuși. De aceea, Hristos, Unsul, Dumnezeu S-a făcut asemenea nouă ca să ia antidotul în propriul Său trup.

Orice doctor adevărat va încerca antidotul pe el însuși, atunci când nu va fi nimeni să-l accepte. Și atunci nu a fost nimeni care să poată avea acest lucru, decât singur Dumnezeu, așa că IaHVeH însuși a venit jos, S-a făcut trup, a locuit printre noi și a luat antidotul.

Când stătea la Iordan, Ioan a mărturisit despre El și a spus: *„Am văzut Duhul coborându-Se din cer ca un porumbel și oprindu-Se peste El.”* (Ioan 1.32). Astfel, El a primit antidotul,

vaccinul împotriva păcatului și a morții. A fost născut din femeie și a primit Antidotul. Ei L-au urmărit tot timpul să vadă ce se întâmplă; L-au urmărit în încercare și peste tot, dar El a ținut întotdeauna Cuvântul Tatălui...

... șarpele i-a spus Evei: „Cu siguranță Dumnezeu nu va face aceasta!” Dar când a încercat să-l spună aceasta lui Hristos, s-a atins de Firul cu o sută de mii de volți și i-au zburat toate penele, pentru că a fost întâmpinat de „Așa vorbește Domnul!”

El l-a zis: „Ești flămând, de ce nu faci din pietrele acestea pâini, dacă ești Fiul lui Dumnezeu? Ai putea s-o faci foarte simplu.” Vedeți? Argumente.

Sigur că putea să facă aceasta, dar Isus S-a întors spre el și i-a zis: „*Este scris: „Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.”* (Matei 4.4).

Ei L-au urmărit și au văzut că Antidotul a ținut de fiecare dată. Antidotul a ținut și atunci când S-a confruntat cu moartea. Când L-au scuipat în față și au râs de El, Antidotul a ținut. Atunci se vede dacă ai Antidotul sau nu; acela este testul tău. Cineva spune despre tine că ești așa sau așa... și imediat nu mai mergi la biserică, dar spui că ai Antidotul și Leacul.

Nu mai este leac în Galaad? Nu mai este nici un doctor pe aici? Dacă este așa, atunci de ce este fiica... Nu uitați că nu este vorba de mamă (mama era divorțată), ci fiica acestei biserici. Prorocia se referă la fiică: „*Pentru ce nu se face dar vindecarea fiicei poporului meu?*” (Ieremia 8.22).

În seara aceasta, ea este anemică. Așa este. Jumătate în partea aceasta, jumătate în partea cealaltă, cu tot felul de ordine și alte lucruri, separată în tot felul de frății, risipită peste tot, jumătate crede așa și jumătate crede așa. Oh, sănătatea ei ar trebui să fie perfectă, să fie roșie în obraji, cu Cuvântul lui Dumnezeu și în puterea învierii Lui.

„Atunci care este problema cu fiica Mea? Unde este ea? Eu trimit semne pentru ei, iar ei se ridică și pleacă. Ce este cu fiica poporului Meu?”

Totul este explicat și dovedit cu Cuvântul, și Biblia spune că întotdeauna trebuie crezut Cuvântul. Cuvântul este confirmat, ceea ce înseamnă că nu poți să nu-L crezi. Dar argumentezi; îl lași pe Satan să-ți aducă argumente în gând.

Aseară când ai ridicat mâna că ești un păcătos și că nu vrei să mori păcătos, când te-am chemat la altar, te-ai întors și ai plecat. De ce? Pentru că l-ai lăsat pe Satan să argumenteze: „Îți vei pierde slujba; te va părăsi soția.” Mai bine să pierzi o soție decât să-L pierzi pe Hristos! „Soțul tău și vecinii vor râde de tine!” Poate să tot râdă vecinul de mine, eu vreau să fiu în ordine cu Dumnezeu.

Dar vedeți, voi ascultați la argumente. Aceasta este. Voi spuneți: „Aveți atât de multe imitații!” Prietene, nu-ți dai seama că dacă există o imitație există și un lucru adevărat? Cu siguranță există.

Observați! Dumnezeu a luat El însuși Antidotul Său. Ei L-au urmărit să vadă ce face. Astfel, l-au pus o cârpă la ochi... dar El putea cunoaște gândurile lor. Ei l-au pus acea cârpă pe față, l-au lovit cu un băț și l-au zis: „*Hristoase, procește-ne cine Te-a lovit, și Te vom crede!*” Dar Antidotul a ținut. Amin. El nu a făcut spectacol.

Aceasta este problema cu lumea de astăzi. Ei vor spectacol. Aceasta este problema cu Coasta de Vest. Aveți prea mult Hollywood în voi! Aveți prea mult sclipici, dar Duhul Sfânt nu sclipește, ci strălucește. Este o mare deosebire între a sclipi și a străluci. Biserica sclipește prin programele ei mari, dar Duhul Sfânt strălucește în smerenie și în umilință, crezând Cuvântul și împăcând lumea.

Cu câteva săptămâni în urmă trebuia să predic într-o adunare din Chicago, dar un mare predicator de acolo a spus: „Nu putem să-l primim pe fratele Branham aici, din pricina învățăturii lui!” Eu nu predic nici o învățătură, dar el a vrut să sublinieze aceasta.

Apoi au chemat să vorbească un om mare de la ceva institut biblic, iar acela a venit cu o mulțime de hârtii la el. A urcat la amvon cu pieptul umflat și cu capul dat pe spate, a deschis o carte mare și a început un discurs intelectual. Discursul lui intelectual a fost foarte frumos, dar nu avea Duhul în el.

După o vreme, el a observat că discursul lui nu a prins la poporul lui Dumnezeu, la fel ca atunci când Saul a încercat să pună vesta sa ecleziastică pe David, omul lui Dumnezeu: nu i s-a potrivit. Tot așa nu se potrivește un mesaj intelectual unei biserici umplute cu Duhul Sfânt. Ei trebuie să aibă puterea și manifestarea. Isus a spus că aceste semne îi vor însoți pe cei ce cred, și ei trebuie să le aibă.

Omul acela a observat că discursul lui nu a prins la poporul acela duhovnicesc, așa că și-a adunat hârtiile și a coborât de la amvon cu capul plecat, iar un sfânt bătrân de acolo, mi-a spus mai târziu: „Dacă ar fi urcat la amvon așa cum a coborât, ar fi coborât de acolo așa cum a urcat.”

Cam

așa este și astăzi. Noi trebuie să ne întoarcem la Duhul Sfânt, înapoi la Biblie, înapoi la puterea învierii lui Isus Hristos și nu la aceste argumente și lucruri intelectuale, și așa mai departe.

Desigur, ei au constatat că Antidotul a ținut. A ținut în ceasul morții; a ținut în Ghetsimane și a ținut în toate încercările. Apoi a murit. Și așa cum am spus aseară, toate semnele au dovedit că era mort: luna, soarele, stelele, pământul, cutremurul; toate au dovedit că El a murit. Soarele s-a întunecat în mijlocul zilei.

Aceasta a făcut ca „*sutașul și cei ce păzeau pe Isus împreună cu el, când au văzut cutremurul de pământ și cele întâmplare, s-au înfricoșat foarte tare și au zis: „Cu adevărat, Acesta a fost Fiul lui Dumnezeu!”* (Matei 27.54).

Iuda a spus: „*...am vândut sânge nevinovat.*”
(v. 4).

Pilat a spus: „*Aduceți niște apă, fiindcă vreau să-mi spăl mâinile ca dovadă că nu vreau să am nimic a face cu El.*”

El a murit și a intrat în efectul Antidotului. Viața Veșnică. Dar El a înviat a treia zi, după ce s-au împlinit prorociile lui Dumnezeu. Biserica a văzut și s-a bucurat, iar El le-a spus: „*Trebuie să aveți și voi Antidotul, dar vreau să mergeți în camera de sus și să așteptați acolo până veți primi umplerea.*”

Aceasta este problema oamenilor de astăzi: ei n-au mers în camera de sus să aștepte umplerea. Ei s-au dus la un seminar, iar acolo au primit calificative: „A, B”, în loc să primească umplerea, în loc să

ia injecția Leacului din Galaad în venele și în sufletul lor. Așa este.

Dar ucenicii s-au dus acolo sus, în ziua de Rusalii. Ei s-au adunat împreună, fiindcă au crezut că El a înviat din morți. Ei au vorbit cu El, iar El le-a promis că le va trimite jos umplerea. Și în timp ce erau împreună, Leacul a început să-i umple și niște limbi de foc s-au așezat peste fiecare dintre ei. Toți s-au umplut cu Duhul Sfânt, apoi au ieșit afară și vorbeau în alte limbi, după cum le dădea Duhul să vorbească.

Acolo era un bărbat care cu două zile în urmă îl negase pe Isus și se lepădase de El, iar acum era urcat pe o cutie de săpun sau pe o moviliță și spunea împreună cu ceilalți ucenici: *„Bărbați iudei și voi toți cei care locuiți în Ierusalim, să știți lucrul acesta și ascultați cuvintele mele!*

Oamenii aceștia nu sunt beți, cum vă închipuiți voi, căci nu este decât al treilea ceas din zi. Ci aceasta este umplerea care trebuia să vină împotriva păcatului, bolii și morții, este Viața veșnică.” (Fapte 2.14-15).

În timp ce ascultau, ei au fost străpunși în inimile lor și au întrebat: *„Ce să facem?”*

Ei aveau acolo un doctor, pe dr. Simon Petru, și o mulțime de Antidot. Erau beți de El, fiindcă îl primiseră din belșug. Și dr. Simon Petru le-a spus: *„Dacă vreți să știți cum puteți să-L aveți, vă dau Rețeta. Dar să o respectați; să o țineți, fiindcă este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeuul vostru.”* (Fapte 2.38-39).

„Vă voi da o Rețetă veșnică pentru Antidot.

Dacă vreți să primiți acest leac din Galaad, acest Antidot împotriva păcatului și a morții, luați această Rețetă!”

Orice doctor bun care prescrie Rețeta, măsoară corect, dar astăzi ei au înlocuit lucrurile din această Rețetă, deși Petru a spus clar: *„Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.*

Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeul nostru.” (Fapte 2.38-39). Aceasta este umplerea lor.

Dar ce se întâmplă? Vedem în bisericile noastre femei cu părul tăiat, fardate și care poartă pantaloni. Vedem bărbați fără coloană vertebrală. La amvon vedem predicatori care nu au destulă putere nici ca să spargă un ou, și totuși se numesc predicatori. Problema lor este că nu au primit umplerea. Aceasta este totul.

Dacă ești doctor și schimbi formula din rețetă, îți vei omorî pacientul. Așa este. Problema este că niște vraci ieșiți din seminarii au încercat să amestece această formulă cu o strângere de mâini și multe baliverne, de aceea au o biserică moartă, cum este cea de astăzi. Este moartă pentru că nu au respectat formula Rețetei.

Ei spun: „Nu are nici o importanță...” însă Pavel a spus: *„...chiar dacă noi înșine sau un înger din cer ar veni să vă propovăduiască o evanghelie deosebită de aceea pe care v-am propovăduit-o noi, să fie anatema!”* (Galateni 1.8). Ei au membri morți pentru că au schimbat Rețeta cu strângerea de mâini, cu stropirea și cu toate celelalte lucruri

nebiblice pe care le fac. Dacă vei scoate afară un singur compus din Rețetă, vei omorî pacientul! Urmați exact ce spune Rețeta! Dacă pui prea mulți compuși, nu va omorî boala, ci pacientul. Luați-o așa cum este scrisă! Amin. Aleluia! Eu cred din toată inima că acesta este Adevărul.

„Nu este niciun leac alinător în Galaad? Nu este niciun doctor acolo? Pentru ce nu se face dar vindecarea fiicei poporului meu?” (Ieremia

8.22). De ce este biserica în starea aceasta? Pentru că nu au respectat Rețeta. Da, mai este leac în Galaad. Aleluia! Este leac acolo; Hristos este acolo; El este Leacul. Lăsați-vă injectați cu Viața Lui.

Acum El este aici; este printre noi. Îl vedem lucrând și făcând semne și minuni printre noi. Este leac în Galaad și sunt și doctori. Amin. Avem doctori. Atunci care este problema? Problema sunt pacienții care nu vor să vină să ia Rețeta.

Poate am spus destul. Fie ca Duhul Sfânt să spună restul. *„Nu este niciun leac alinător în Galaad? Nu este niciun doctor acolo? Pentru ce nu se face dar vindecarea fiicei poporului meu și este în starea aceasta?”* Ceva nu este bine. Așa este. Cred că ați acceptat o mulțime de dogme în loc să luați Rețeta, niște seminarii false care eliberează rețete false, contrare Originalului.

Întoarceți-vă înapoi! Așa se obține! Luați Rețeta veșnică, nu strângerea mâinilor, recitarea unui crez sau alte lucruri de felul acesta.

„Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.

*Căci făgăduința aceasta este pentru voi,
pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare
număr îi va chema Domnul, Dumnezeul nostru.”*

Nu mai este leac în Galaad? Nu mai este nici un doctor aici? Este o mulțime de Leac; este din belșug. Este o făgăduință. Dar ce se întâmplă? Oamenii nu vor să primească Rețeta. Ea este deja scrisă. Tu nu mai trebuie s-o scrii, ci ești chemat să spui ceea ce a fost deja scris. Luați-o așa cum este! Nu luați ceva prefăcut, ca: strângerea mâinilor sau: „Voi spune crezul apostolic, voi spune: „Ave Maria!” din când în când și voi aprinde o lumânare.” Acestea sunt nonsensuri. Pocăți-vă sau pieriți!

Nu spune doar: „Eu accept și cred!”, pentru că și diavolul crede. Aceasta nu te mântuiește. Tu trebuie să te naști din nou din Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă Duhul este în tine, El întărește fiecare Cuvânt cu „Amin!”

Să ne rugăm.

Tată ceresc, mai este leac în Galaad. Eu mă bucur pentru aceasta și mă bucur pentru că mai sunt doctori care nu amestecă Rețeta cu nimic. Ei nu caută să aducă noi membri în biserică, ci aduc copii ai lui Dumnezeu care stau cu El.

Ei nu vor o strângere formală de mână, un crez sau altceva, ci vor o Rețetă adevărată scrisă de Dumnezeu. Dumnezeule Tată, el a spus că această Rețetă este pentru ei, pentru copiii lor și pentru cei ce sunt departe, pentru neamuri, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeul nostru să primească Duhul Sfânt. Iată-ne acum în Lumina de seară.

La început, înainte să fi fost făcută lumea,

Tu ai avut ceva în gând. Apoi gândul a fost exprimat și astfel Cuvântul a devenit real. Dumnezeuule, Tu ne-ai trecut numele în Cartea Vieții Mielului înainte de întemeierea lumii, și eu Te rog, în seara aceasta, ca dacă aici este vreo sămânță de-a Ta...

Eu nu sunt judecător, Tu ești. Eu sunt doar răspunzător pentru propovăduirea Cuvântului Tău și cred că dacă este vreo sămânță aleasă mai dinainte, ea trebuie să iasă afară, în urma strălucirii Luminii.

Doamne, Tu ai spus că „*Nimeni, nu poate veni la Mine dacă nu-l atrage Tatăl, care M-a trimis*”, și: „*Tot ce-Mi dă Tatăl va ajunge la Mine și pe cel ce vine la Mine, nu-l voi izgoni afară.*” (Ioan 6.44,37). Doamne, sunt în seara aceasta aici cei care ți-au fost dați? Dacă sunt, Te rog să-i ajuți să vadă Lumina, să pășească în ea și să se căiască de păcatele lor. Îndură-Te, Doamne. Nu-i lăsa să ia vreun înlocuitor în viețile lor...

Mulți oameni pretind că L-au primit, dar arată și se poartă ca lumea, ignoră Cuvântul și spun că zilele minunilor au trecut, iar femeile noastre încep să arate tot mai mult ca restul lumii. Dumnezeuule, eu sunt gelos pentru ei, de aceea Te rog să faci ceva pentru ei. Îndură-Te, Doamne.

O, întoarceți-vă înapoi la Calvar, oamenilor;
întoarceți-vă la Rețetă, întoarceți-vă la pocăință și muriți față de voi înșivă, ca să fiți salvați și umpluți cu Duhul Sfânt.

N-ați vrea să vă rugați în timp ce avem capetele, inimile și întreaga noastră ființă plecată și Cuvântul lui Dumnezeu stă înaintea noastră? Ridicați mâna și spuneți: „Îmi ridic mâna.” Dumnezeu să vă binecuvânteze. Aceasta-i bine.

Fraților, aș vrea să vă spun ceva în timp ce Duhul Sfânt este peste mine. Eu nu sunt unul dintre predicatorii care fac spectacol. Oamenii vor spectacol, vor să li se spună: „Acum ridică-te și vino aici, treci acolo, fă așa...”

Eu am o singură treaptă, iar aceea este pocăința, după care urmează botezul în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor. Următorul lucru pe care l-a spus Dumnezeu, a fost: *„apoi vă voi da Duhul Sfânt.”*

Acestea sunt singurele trei trepte pe care le știu. Eu nu împart baloane colorate, nici steluțe aurii ca să participați la școala duminicală. Eu am doar Evanghelia, iar ea este puterea lui Dumnezeu pentru salvarea fiecăruia care crede.

Dacă ești un creștin adevărat, dacă ești un slujitor adevărat al lui Hristos, în seara aceasta am binecuvântări pentru oameni; am un dar care lucrează printre oameni, acesta fiind o confirmare că v-am spus Adevărul.

Credeți că Dumnezeu ar trimite jos un fățarnic cu un mesaj fals și apoi l-ar legitima? Acela n-ar fi Dumnezeul nostru! Dumnezeul nostru este curat, neamestecat și sfânt. El nu are nimic cu nici o greșeală, ci este Adevărat și stă pe Cuvântul Său. El este Cuvântul.

Aș vrea ca cei bolnavi să privească înapoi. Eu nu sunt un vindecător, ci sunt fratele vostru. Să credeți! Vedeți, Antidotul este corect: *„Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi.”* (Ioan 14.12).

Doamna aceasta din față este văduvă și se

roagă pentru fiul ei. Crezi că Dumnezeu îți va da ce ai cerut? El este Alcoolic. Crezi că Dumnezeu va purta de grijă? Ai număr de rugăciune? Nu? Nici nu ai nevoie. Dacă vei crede din toată inima, lucrul acela îl va părăsi. Eu nu o cunosc pe femeia aceasta, nu am văzut-o niciodată, dar Dumnezeu o cunoaște. Așa este. Dumnezeu este Dumnezeu. Amin.

Femeia din spatele ei se roagă pentru soțul ei. Femeia cu rochia cu buline. Dacă va crede din toată inima, Dumnezeu îi va da ce a cerut. Dumnezeu să te binecuvânteze. Eu nu o cunosc pe femeie. Ai număr de rugăciune? Da? Acum nu îți trebuie, nu mai trebuie să vii în rândul de rugăciune. Dacă nu te îndoiești că ceea ce ți-am spus este adevărat, poți avea ceea ce ai cerut. Amin. Amin.

O, cât sunt de bucuroși pentru tratamentul împotriva necredinței! Ce este păcatul? Necredința. Cine nu crede a și fost osândit. Ești deja exclus din joc înainte ca să ajungi la linie. Tu trebuie să crezi fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu. Isus a spus: „*Lucrările pe care le fac...*” Dacă Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi, nu va produce El aceeași Viață care a fost în El? Sigur că da.

Aici este o femeie cu probleme la sân. Dacă va crede, Dumnezeu o va face bine. Crezi, doamnă? Da? Nu ai număr de rugăciune?

Nici nu ai nevoie, dacă crezi. Umflătura aceea se va duce, iar tu vei fi bine și sănătoasă. Vei crede? În ordine.

Aici stă o femeie cu capul plecat și se roagă. Ea va muri dacă nu o ajută Dumnezeu. Ea nu este de aici. Tu ai mai multă credință decât te-ai gândit. Ești din Santa Anna și ai cancer. Ai fost operată din cauza aceasta. Ai număr de rugăciune? Nu? Nici nu-ți trebuie. Ai cancer. S-a întors înapoi, dar Dumnezeu te va vindeca.

Ai fost adusă aici de cineva care a fost
aseară aici. A fost chemat în rând și vindecat de inimă, iar acum te-a adus și
pe tine. Aceasta este „Așa vorbește Domnul.” Și mai este ceva. Tu ești soție de
predicator. Așa este. Dacă Îl vei crede pe Dumnezeu și nu te vei îndoii în inima
ta, vei merge înainte cu acest mesaj. Doar să crezi.

Dacă aș fi în locul tău și aș crede, m-aș
ridica din scaunul acela... Tu vei muri stând acolo, așa că ridică-te din scaunul
acela, crede în Dumnezeu și fii bine. Doctorii nu pot face nimic pentru tine.
Au încercat, dar nu te pot ajuta.

Fă ca leproșii care stăteau la poarta
cetății. Ei și-au zis: „De ce să stăm aici și să murim?” Dacă s-ar fi dus în
cetate... acolo oamenii mureau deja de foame și își mâncau copiii. Dacă ar fi
rămas la poartă, ar fi murit, așa că s-au dus în tabăra vrăjmașului și au
profitat de șansa care li s-a dat. Tu nu trebuie să profiți de șansa lor,
pentru că tu nu ești invitată în tabăra vrăjmașului, ci ești invitată la tronul
Tatălui care te așteaptă să vii în seara aceasta. Dacă ai destulă credință să
atingi poala hainei lui Isus Hristos, El poate să Se folosească de glasul meu
să-ți vorbească, să-ți mărească credința și să pleci de aici vindecată. Dacă
vrei, El o poate face. Amin.

Provoc fiecare persoană de aici să creadă
acel Antidot. Credeți? Toți? Atunci ridicați-vă în picioare și primiți
vindecarea în Numele lui Isus Hristos. Amin. Așa este. Amin. Ia-ți scaunul și
împinge-l până acasă. Priviți-o! S-a ridicat de pe scaun... Glorie!

Nu vedeți că El este aici? Antidotul, Leacul
este aici. Glorie lui Dumnezeu! Credeți prieteni! Nu vă temeți să vă încredeți
în El! Aleluia! Unde vă este credința?

Te simți altfel, nu-i așa, soră? Ia-ți vechiul

scaun, împinge-l până acasă și fii bine. Să nu te îndoiești! Să păstrezi credința pe care o ai acum. Să știi că o femeie s-a atins de haina Lui, iar tu ai făcut la fel. Du-te și crede.

Îl voi lăuda, Îl voi lăuda,

Lăudat fie Mielul mort pentru păcat.

Haideți să cântăm cu toții și să ridicăm mâinile.

Îl voi lăuda, Îl voi lăuda,

Lăudat fie Mielul mort pentru păcat.

Lăudați-L oameni, căci sângele Lui...

Toți cei care ați ridicat mâinile pentru salvarea voastră, haideți în față în timp ce continuăm să cântăm.

Nu ați luat încă Rețeta? Nu ați primit Antidotul și nu ați fost umpluți cu Duhul Sfânt? De ce nu vreți să veniți acum? Aceasta este. Dumnezeu a confirmat că este aici. Este leac în Galaad. Este leac, sunt doctori. Haideți aici în timp ce cântăm. Haideți toți cei care aveți nevoie de Hristos. Amin.

- Amin -